İslam Devleti'nin Resmi Radyosu Olan Beyan Radyo Aracılığı İle Yayınlanan

Şeyh Ebu Ali El-Anbari'nin تقبله الله
"İtaat Şirki" İsimli Ders Silsilesinin
Türkçe Tercümesi

شرك الطاعة

İtaat Şirki | 9. Ders

İslam Devleti'nin Resmi Radyosu Olan
Beyan Radyo Aracılığı İle Yayınlanan

Şeyh Ebu Ali El-Anbari'nin
(Allah Onu Kabul Etsin)

“İtaat Şirki"

İsimli Ders Silsilesinin Türkçe
Tercümesi

9. Ders

Bismillahirrahmanirrahim

Allah’a hamd olsun. O’nun Rasûlü’ne salât ve selâm olsun.

Ey Allahım! Bize hakkı hak olarak göster ve ona tabi olmamız için bize yardım et. Batılı da batıl olarak göster ve ondan sakınmamız için bize yardım et.

Ey Allahım! Bize fayda verecek şeyleri bize öğret ve bize öğrettiklerinle bize fayda ver.

Ey Allahım! Bizi ilmimizle amel edenlerden kıl.

Ey Allahım! İlmimizi, seninle karşılaşacağımız günde bizim lehimize hüccet kıl ve onu bizim aleyhimize hüccet kılma ey merhamet edenlerin en merhametlisi!

Ey Allahım! Biz senden faydalı ilim, huşulu kalp ve belaya karşı sabırlı bir beden istiyoruz.

Ey Allahım! Amelimi salih ve senin için halis kıl. Ve o amelimde yarattıklarından hiç kimse için hiçbir pay kılma.

Rabbim! Göğsümü ferah kıl. Bana işimi kolaylaştır. Dilimdeki düğümü çöz ki sözümü anlasınlar.

Allah’ın lütfu ve minneti ile geçen günkü dersimizde tağutların destekçileri hakkında konuştuk ve dedik ki; bu kısma asker, polis ve bunların tabileri girer. Bunlar tağutları silahla destekleyenlerdir. Öbür sınıf ise tağutları dilleri ile destekleyenlerdir. Ve dedik ki; bu kısma Medya Bakanlığı, aynı şekilde bu tağuti hükümetlere teorisyenlik yapan ve destekleyen vaizler de dahildir.

Ve geçtiğimiz gün konuşma “Savunma ve İçişleri” Bakanlığı olan bu iki bakanlık hakkındaydı ve dedik ki: "Allah ﷻ bu kimseleri tekfir etmiştir. Ve (Allah-u Teâlâ) tekfirlerine sebep olan illetleri zikretti. (Bu illetler ise): Tağutun yolunda savaşmaları ve şeytanın dostları olmalarıdır. Konuşmamıza ise “Savunma ve İçişleri” Bakanlığının ve tabilerinin küfürlerine sebep olan kalan diğer deliller ile devam edeceğiz. Allah ﷻ’den yardım dileyerek derim ki: Kim bu iki bakanlıktan birine girerse yakinen işinde tağutu yönetici yapmıştır. Delil ise Rabbimizin kitabındadır. Nitekim Allah-u Teâlâ şöyle buyurmuştur: **“Allah, iman edenlerin velisidir. Onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. İnkâr edenlerin velileri de tağuttur, onları aydınlıktan karanlıklara çıkarırlar. İşte onlar cehennemliklerdir. Orada ebedî olarak kalırlar.”** [1]

Bu mübarek ayetin bazı ayrıntılarının üzerinde duracağız. Allah ﷻ insanları iki kısma ayırdı; bir kısmının velisi Allah, bir kısmının velisi ise tağut. Buradaki "veli"nin manası ise: Bir işte yönetici olan, işler üzerinde tasarruf edendir. **“Allah iman edenlerin velisidir.”** dediğimizde "Allah (o Mü'min) kimselerin işleri üzerinde tasarruf edendir" anlamına geliyor. **“Kâfirlerin velisi ise tağuttur.”** dediğimizde ise "bunların işleri üzerinde tasarruf eden tağuttur" anlamına geliyor.

[1] Bakara: 257

Yani bu kimseler yularlarını (idarelerini) tağuta teslim etmişlerdir. Nitekim öbürlerinin Allah ﷻ'ye teslim ettikleri gibi... **"Allah iman edenlerin velisidir."**

Kim Allah'a iman ederse bu kimse yularını (idaresini) Allah'a teslim etmiştir. Allah ﷻ'yı işleri üzerinde tasarruf sahibi yapmıştır. Ve işte bundan ötürü sen onun hareketlerinde, bakışlarında ve her işinde şer'i kurallara göre ayarlanmış olduğunu görürsün. Kendisine müyesser olan ve hayatını müyesser kılacak şeyleri şeriattan alır. Her işte onun tasarruflarının ve kavillerinin şer'i delillere dayandığını görürsün. Hanif şeriatımızın hayatımızın en küçük parçalarına (kısımlarına) dahi girdiğini unutma. Hayatımızda küçük - büyük ne varsa muhakkak Rasûlullah ﷺ'in o konuda bir rehberliği vardır. Sünnetlerde beyan etmediği hiçbir şey bırakmadı. Yememizde, içmemizde, yatmamızda, konuşmamızda, yöneldiğin her şeyde, her parçada (kısımda) Rasûlullah ﷺ'in rehberliğini görürsün. Her kim yularını (idaresini) Allah'a teslim etmişse bu parçaları yaptığı tasarruflarında Resûlullah ﷺ'e muvafakat etmek için araştırır.

Muhakkak ki her birimizin herhangi bir meselede Resûlullah ﷺ'in rehberliğini bilmesi önemlidir. Mesela bir emri yapmamız gerektiğinde, tabi zikredeceklerim ile sınırlı olmamakla beraber, namaz bittikten sonra camiden çıkmaya niyet edersen hangi yöne dönerek çıkarsın? Nebi ﷺ'in rehberliği olan sağa dönerek mi yoksa (mescitte) yer verme konusunda olduğu gibi sola dönerek mi? Ve araştırırsan eğer Rasûlullah ﷺ'in şu iki şeyi yaptığı sana belli olacaktır: Kimi zaman sağa dönerek çıkardı kimi zaman da kuzeye dönerek çıkardı.

Dolayısıyla hiçbir parça yoktur ki muhakkak o konuda Rasûlullah ﷺ'in rehberliği olmasın. Birbirinden ayrılan meselelerde de aynı şekildedir. Kur'an-ı Kerim'e döndüğün zaman Allah ﷻ'nin doğru yol ile sapıklık yolunu beyan ettiğini görürsün. Nitekim Rasûlullah ﷺ şöyle buyurmuştur: **"Ben size gecesi gündüz gibi, apaçık bir yol bıraktım ancak helak olan ondan sapar."**

Bu kimselerin velisi Allah'tır **"Allah, iman edenlerin velisidir."** Eğer insan yularını (idaresini) Allah'a teslim ederse ve kendini şer'i kurallara göre ayarlarsa, bu itaat ve teslimiyet onun **"karanlıklardan aydınlığa"** çıkmasına sebep olacaktır. Ve burda karanlıklardan kastedilen farklı dinler, farklı mezhepler ve farklı inançlar olmakla birlikte küfrün bütün çeşitleridir. İşte bu yüzden karanlıklar kelimesi çoğul sigâsı ile geldi. **"Onları karanlıklardan çıkarır."** Sonra dedi ki: **"Aydınlığa."** Nitekim burada tefsir ehlinin رحمهم الله dediği gibi aydınlıktan kastedilen İslam'dır ve bu yüzden aydınlık kelimesi tekil sigâsı ile geldi.

Yahudiler eğer yularlarını Allah'a teslim ederlerse Yahudiliğin karanlıklarından İslam'ın aydınlığına çıkarlar. Budistler, Hindular ve Rafiziler ve bu gibileri de aynı şekildedir. Bütün bu tür kimseler karanlıklardadırlar. Eğer yularlarını Allah'a teslim eder ve Allah ﷻ'nın şeriatına boyun eğerlerse bu karanlıklardan İslam'ın aydınlığına çıkarlar. Bu birinci taife.

İkinci taifeye gelince; bu kimseler yularlarını tağutlara teslim etmişlerdir. **"Kâfirlerin velileri ise tağuttur."** Nitekim bu tağutların içlerinde bir de Allah'ın indirmediği ile hükmedenler olduğunu öğrendik. Kim bu tağutlar ile bağlantı kurar ve onların emirleri kapsamına dahil olursa ve tağut bir emir verdiğinde bu emri yerine getirme konusunda boyun eğen bir kimse olmak için

bu bakanlıklardan bir bakanlık ile bağlantı kurarsa bu kimse yularını tağuta teslim etmiştir. Bunların başında da "Savunma ve İçişleri" Bakanlığı olan bu iki bakanlık gelmektedir. Şu anki konuşmamız bu iki bakanlık hakkındadır. Ve Allah ﷻ bize müyesser kılarsa ileriki günlerde kalan bakanlıklardan da bahsedeceğiz.

Falanca fırkaya veya falanca tugaya ya da falanca zümreye tağut bir emir verdiği zaman sen o fertlerin hemen verilen emri kuşandıklarını ve arabalarına binerek emredildikleri yöne doğru gittiklerini görürsün. Bu manzarayı önünde gördüğün zaman yakinen Allah ﷻ'nin şu kavlini hatırlarsın: "Kâfirlerin velisi ise tağuttur."

Nitekim geçtiğimiz gün işaret ettiğimiz gibi burada da bir şeye işaret etmemiz gerekiyor. Allah ﷻ bu kimseleri tekfir etmiştir. Kim yularını (idaresini) tağuta devrederse Allah ﷻ bu kimseyi tekfir etmiştir. (Allah-u Teâlâ) önem, sakındırma ve uyarı babından küfür hükmünü amelden öncelikli tutmuştur. O buyurdu ki: **"Kâfirlerin velisi ise tağuttur."** Dolayısıyla her kim yularını (idaresini) tağuta devrederse Allah ﷻ bu kimseyi tekfir etmiştir. Bu her evde olan mushaftan bir ayettir. Eğer evinde mushaf varsa bu ayetin neresinde olduğuna ve kimi veli edindiğine bir bak. Sen Allah-u Teala'yı veli edinenlerden ve Allah'ın lütfederek kendisini **"karanlıklardan aydınlığa"** çıkardığı kimselerden misin, yoksa yularını tağuta devredip aydınlıktan karanlıklara çıkan kimse misin? Bunun da üçüncü bir sınıfı yoktur.

"Kâfirlerin velileri ise tağuttur. Onları aydınlıktan...", tekil sigâsı ile geldi. (Sonra buyurdu ki): **"Karanlıklara çıkarır."** Bu da çoğul sigâsı ile geldi. Onu Yahudi yaparlar, Hristiyan yaparlar, laik yaparlar, demokrat yaparlar, kavmiyetçi yaparlar. Lakin yakinen bu hanelerden hangi hanede olursa olsun küfür hanesindedir **"onları aydınlıktan karanlıklara çıkarırlar."**

Allah'ın yolunda cihadın olduğu beldelerdeki Savunma ve İçişleri Bakanlığının (durumunu) takip edecek olursan bu ayeti yakinen görürsün. Mesela Irak'ta Amerikalılar Irak'ın beldelerini işgal ettiklerinde, o zaman da ister Ehli Sünnet'in isterse Rafızilerin şehirleri olsun ayrım yapmaksızın, öne çıkan bazı şehirlere operasyon yapmak istediler. Bu şehirler arasında Felluce ve Necef şehri de yer almaktaydı. Bunları örnek olarak zikrediyorum sadece. O dönemde Amerikan ordusu Felluce şehrinde bir askeri operasyon yapmak üzereyken İyad Allavi bir emir verdi. Hatta o günde şeyh Zerkavi ؒ onun hakkında demişti ki: "Sana gelince ey Allavi! Sana seni sarhoş edecek bir zehir hazırladık." Ve Allah ﷻ'dan sana tabi olanların içinden sözünü yerine getirecek birini çıkarmasını diliyoruz. Bu kişi hala yaşamakta, lakin Allah'a olan zannım o ki Allah ﷻ (Mücahidleri) bu kimseye ulaşmaya müyesser kılacaktır.

Bu adam Felluce şehrine gitmeleri yönünde Irak ordusuna bir emir verdi. Irak askerleri Amerikan askerleri tarafındaydı. Mücahidlerden olan Muhacir ve Ensar ile savaşıyorlardı. Amerikan "M16"sı ile Irak "Kalaşnikof"u Mücahidlerin göğsünde (Mücahidlere karşı) bir araya geldiler. Bunlar yularlarını (idarelerini) tağuta teslim ettiklerinde, tağut da onları bu işe girdirdi. Yakinen aydınlıktan karanlıklara çıktılar.

Ve bu tağutların dinlerinde bile hiçbir kutsallarının olmadığını bilmen için (bir örnek zikredeceğim.) Necef şehri Rafızi bir şehirdir ve ehlinin yanında mukaddestir. İyad Allavi ise laik Rafızi bir şahıstır. Buna rağmen Irak ordusuna Amerikan ordusu ile beraber Necef şehrine doğru

gitmeleri yönünde emir verdi, oradaki insanlarla savaşmaları için emir verdi.

Bunların, (dinlerinde) ne bir ayarları ne de bir kısıtlamaları var. Çünkü bu kimseler yularlarını tağuta teslim ettiler ve tağutun ise dini yoktur. Dolayısıyla **"Allah, iman edenlerin velisidir. Onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. Kâfirlerin ise velileri tağuttur, onları aydınlıktan karanlıklara çıkarırlar. İşte onlar cehennemliklerdir. Orada ebedî olarak kalırlar."** Ve ebedilik (cehennemde ebedi kalmak) ise ancak kişiyi küfre düşüren sebeplerden ötürü olur. Allah'a sığınırım (bundan.) Allah ﷻ bunları tekfir etti. Ve Allah ﷻ'nin tekfir etmesinden ötürü cehennemde ebedi bırakılacaklardır. Bu Savunma ve İçişleri Bakanlığının ikinci hakikatidir.

Bu iki bakanlığın durumu hakkındaki üçüncü delil ise, dünyada da ahirette de tabi olan, tabi olunanın hükmünü alır. Delil ise Rabbimizin kitabında söylediği şu sözüdür: **"Şüphesiz ki Firavun, Haman ve ikisinin askerleri hatalıydılar."** [1] Allah ﷻ tağutun devletinin ilkelerini zikretti, sonra da onların hepsine "hatalı" hükmünü verdi. Firavun'un hatasının veziri Haman'ın hatası gibi olmadığı, Haman'ın hatasının askerlerin hatası gibi olmadığı, ve askerlerin hatasının da Firavun ve Haman'ın hatası gibi olmadığı bilinmesine rağmen...

Lakin buna rağmen Allah ﷻ hükümetin yapısını zikrettikten sonra tağut, vezir ve askerler olmak üzere hepsini aynı hükme ortak ederek buyurdu ki: **"Hatalıydılar."** Aralarındaki hataların farkına dikkat et. Firavun'un hatasına gelince; kendisinde uluhiyyet ve rububiyyet olduğunu iddia etti. **"Firavun dedi ki: "Ey ileri gelenler! Sizin için kendimden başka bir ilah bilmem.""** [2] Ve başka bir ayette Allah'ın Nebisi Musa'ya -salât ve selâm Onun ve Nebimizin üzerine olsun- dedi ki: **"Demişti ki: "Şayet benim dışımda bir ilah edinecek olursan, hiç şüphesiz, seni hapse atacağım.""** [3]

Dolayısıyla hatası uluhiyyet iddia etmesi(ydi.) Başka bir ayette ise Allah-u Teâlâ buyurdu ki: **"Dedi ki: "Ben sizin en yüce rabbinizim!""** [4] Dolayısıyla uluhiyyet ve rububiyyet iddia etti. (Firavun'un) hatası bu. Haman ise bakanlık rolünü temsil etmekteydi, şu anki bakanların halleri gibi. Hatası Firavun'un ilah ve rab olduğuna iman edip Allah'ın Nebisi Musa'yı yalanlamasıydı. Nitekim Allah ﷻ'nin şu kavlinde olduğu gibi: **"Firavun'a, Haman'a ve Karun'a (gönderdik)... Dediler ki: "Bu (Musa) çok yalancı bir büyücüdür.""** (Mü'min: 24)

Dolayısıyla hatası Allah'ın Nebisi Musa'yı yalanlamasıydı. (Allah'ın nebisi Musa'yı yalanladığı için) zaruri olarak Firavun'a iman etmiş oldu. Ve Firavun'a uluhiyyetinde ve rububiyyetinde yardım etmekteydi. Nitekim Allah ﷻ'nin şu kavlinde olduğu gibi. **"Firavun dedi ki: "Ey ileri gelenler! Sizin için kendimden başka bir ilah bilmem. Ey Haman! Çamurun üstünde benim için bir ateş yak ve bana bir kule inşa et. (Onun üzerine çıkıp) Musa'nın ilahına ulaşmayı umuyorum! Çünkü ben, kesinlikle onun yalancılardan olduğunu düşünüyorum.""** [6]

---

[1] Kasas: 8
[2] Kasas: 38
[3] Şuarâ: 29
[4] Nazi'at: 24
[5] Mü'min: 24
[6] Kasas: 38

Allah'ın Nebisi Musa'yı yalanladı ve Firavun'a iman etti. Firavun ise iddiasınca hakikatlere ulaşmak için ondan yardım alıyordu. İşte bu Haman'ın hatasıydı, bugünkü bakanların halleri gibi. Ancak askerlerin hatasına gelince; Firavun onlarla güç kazanıyordu ve onlarla kendisine karşı çıkanı öldürüyordu. Allah'ın Nebisi Musa doğu yönüne doğru yol alarak Mısır'dan çıktığında, Firavun askerlerine toplanmalarını emretti. **"Firavun, şehirlere (asker toplaması için) toplayıcılar gönderdi (Onlar şöyle propaganda yapıyorlardı "Şüphesiz ki bunlar, azınlıktır/önemsiz bir topluluktur.""** [1] Sonunda ayet şöyle geliyor: **"Güneş'in doğmasıyla, (Firavun ve ordusu) onların peşine düştü."** [2]

Dolayısıyla bu askerlerin hataları İsrailoğulları'nın erkek çocuklarını öldürmede, kadınlarını sağ bırakmada ve Allah'ın Nebisi Musa ﷺ'ı ve İsrailoğulları'nı Mısır'dan çıktıktan sonra takip etmede Firavun'un emrine icabet etmeleriydi. Hataları buydu. **"İsrailoğullarını denizden geçirdik. Firavun ve askerleri azgınlık ve düşmanlıkla onları takibe koyuldu."** [3] Dolayısıyla problem bu ve askerlerin hatası da buydu. Bu ise onların her çağda ve her devirdeki halleridir.

Dolayısıyla (her birinin) hataları bellidir. Lakin buna rağmen hepsi de hatalıdır. Çünkü bu hatalar birleşince Firavun'un ilahlığını ve rabliğini (ilahlık ve rablik iddia etmesini) sağladı. Firavun vezirler/bakanlar olmadan ve askerler olmadan rububiyyet ve uluhiyyet iddia edemez. Lakin vezirlerin/bakanların ve askerlerin var olmasıyla uluhiyyet ve rububiyyet iddia edebildi.

Dolayısıyla bu hataların hepsi uluhiyyeti ve rububiyyeti (uluhiyyet ve rububiyyet iddia etmesini) sağlamak için birleşmiştir. Allah ﷻ onların hepsini de "Hatalılar" olarak adlandırdı. Dolayısıyla vezirin hatası firavunun hatasından daha düşük değildir. Çünkü o da bu yanlışında kendisine destek vermekteydi. Askerlerin de hatası Firavun'un hatasından daha düşük değildir. Çünkü onlar da güçleriyle Firavun'un ilah ve rab olduğunu ispatlamak istediler. Akla (hatalı olarak) sadece Firavun gelmez. Firavun bir insandı ama uluhiyyetini ispat etmeye ve sağlamlaştırmaya çalışanlar binlerce kişiden oluşan askerlerdi.

Dolayısıyla bunlar çabalarıyla Firavun'un uluhiyyetini (uluhiyyet iddia etmesini) sağlıyorlardı. Aksi takdirde tek başına olsa hiçbir şey yapamazdı. Lakin hepsi bu hatada ortak oldukları için hatalı idiler ve bildiğin üzere bu hata küfre düşüren bir hatadır. **"Şüphesiz ki Firavun, Haman ve ikisinin askerleri hatalıydılar."** [4] Meselenin kolay olduğu zannedilmesin. Hayır bilakis bu küfre düşüren bir hatadır. Delil ise Allah ﷻ'nin şu sözüdür: **"Onlar hataları/günahları nedeniyle (tufanda) boğuldular. (Ahiretteyse) ateşe sokuldular."** [5] Başka bir ayette ise buyurdu ki: **"(Hayır, öyle değil!) Bilakis, kim bir günah işler ve o hatası/günahı onu her yönden kuşatırsa; bunlar ateşin ehlidir ve orada ebedî kalacaklardır."** [6]

Dolayısıyla bu ayette zikredilen hata küfre düşüren bir hatadır ve kalan ayetler de aynı şekilde buna delalet etmektedir. Ve hatada ortak oldukları için akıbetleri de aynı şekilde bir oldu. Allah ﷻ hepsini boğdu: **"O ve askerleri yeryüzünde haksız yere büyüklendiler. Ve bize**

---

[1] Şuarâ: 53/54
[2] Şuarâ: 60
[3] Yunus: 90
[4] Kasas: 8
[5] Nuh: 25
[6] Bakara: 81

dönmeyeceklerini zannettiler. Biz de onu ve askerlerini yakaladık ve denize fırlattık. Zalimlerin akıbetinin nasıl olduğuna bir bak!” [1]

“Biz de onu ve askerlerini yakaladık ve fırlattık.” Yani onları denize attık. Askerlerin hatasının Firavun’un hatasından daha düşük bir hata olmadığı için aynı şekilde cezada da birbirlerinden ayrılmadılar. Asker de Firavun’un boğulduğu gibi boğuldu, asker de vezir/bakan olan Haman’ın boğulduğu gibi boğuldu, hatada da cezada da ortaklar. Buradan tabi olanın tabi olunanın hükmünü aldığını idrak edersin. Asker ve vezirler/bakanlar tağutlara tabidirler. Allah tağutları cezalandırdığında yakinen onları da cezalandıracaktır. Askerlerin durumu da vezirlerin/bakanların ve tağutların durumu gibidir.

Eğer bu Mısır Firavun’u hakkındaki söylediklerimi bildiysen peki bu sözlerin asrın tağutları ile ne ilgisi vardır?!

Öncelikle bilmemiz gerekir ki Kur’an-ı Kerim belagatli ve öz bir kitaptır. Onun mucizesi kısa ve öz olmasıdır. Allah-u Teâlâ her sınıf insandan ve topluluktan örnekler zikretmiştir ve sen yeryüzünde bu örnekleri arayacak olursan her zaman Kur’an’da zikredilen bu örneklerin benzerini göreceksindir.

Firavun kendisinden sonra kıyamet saatine kadar gelen her tağut için bir örnektir. Mısır’ın Firavun’u ve bugünkü tağutlar ve bundan sonra gelecek olan tağutlar arasındaki ortak noktalara bir bak. Birinci benzerlik: Mısır’ın Firavun’una Allah’ın Nebisi Musa Allah ﷻ’den olan risalet ile geldiğinde, o bu risaleti kabul etmedi. **“Şüphesiz ki Firavun’a Rasûl gönderdiğimiz gibi size de şahit olan bir Rasûl gönderdik. Firavun, Rasûl’e isyan etti. Biz de onu şiddetli bir yakalayışla yakalayıverdik.”** [2]

Dolayısıyla Mısır’ın Firavun’u Musa ﵇’a karşı geldi. Onun Allah ﷻ’den kendisi ile geldiği şeriatı kabul etmedi. Şu anki tağutlardan ise hangisi Rasûlullah ﷺ’in risaletini kabul etmekte? **“Şüphesiz ki Firavun’a Rasûl gönderdiğimiz gibi...”** (Ayette geçen) -كَمَـــــا- kelimesi benzetme kelimesidir. **“Size de şahit olan bir Rasûl gönderdik.”** Dolayısıyla Mısır’ın Firavun’u bir fiil yaptı ve ondan sonra gelen bütün tağutlar da onun yaptığı fiilin benzerini yapacaklardır. Şu anki bu tağutlar Rasûlullah ﷺ ile gelen bütün teşrîde O’na asi gelmekteler. Tıpkı Firavun’un Rasûl'e asi geldiği gibi. Aralarında hiçbir fark yok. Bu birinci benzerlik.

İkinci benzerlik yönü ise; Firavun Rabbani teşrîyi (yasamayı) kabul etmedi ve bizzat kendi nefsi için bir teşrî oluşturdu. Kendi nefsini ilahlaştırdı ve rableştirdi.(Bunu yapmakla da) kendisinin ıslah ettiğini zannediyordu (ama aslında) ifsat ettiğinden haberi yoktu. Dolayısıyla Firavun kendi nefsi için oluşturduğu kanunlar ve hükümler sebebiyle yeryüzünde fesat çıkarıyordu. **“Ben, size sadece kendi görüşümü söylüyorum ve ben sizleri yalnızca dosdoğru yola iletiyorum.”** [3] Zatında, dininde, menhecinde ve kanunlarında mutlak bir kanaate varmıştı. Unutma ki Allah ﷻ onu vasfederek buyurdu ki: **“Şüphesiz ki Firavun, yeryüzünde üstünlük tasladı.”** [4] Bu birinci musibet.

[1] Kasas: 39/40
[2] Müzzemmil: 15/16
[3] Mü'min: 29
[4] Kasas: 4

“İşte (bu) ahiret yurdudur. Biz, onu yeryüzünde üstünlük taslamayanlara veririz.” [1] **“Şüphesiz ki Firavun, yeryüzünde üstünlük tasladı. Oranın halkını gruplara ayırıp onlardan bir bölümünü mustazaflaştırıyor/güçsüzleştiriyordu.”** [2] Dolayısıyla yeryüzünde üstünlük taslaması nedeniyle ve (birilerini) mustazaflaştırması/güçsüzleştirmesi ve öldürmesi nedeniyle Allah ﷻ yaptıklarını zikrederek onun hakkında buyurdu ki: **“Çünkü o, bozgunculardandı.”** [3]

Dolayısıyla yakinen Nebilerin şeriatını kabul etmeyen, sonra da kendi nefsi için bir teşrî oluşturan ve kendisinin ıslah edici olduğunu zanneden, yakinen bozgunculuk yapıyordur. **“Onlara: “Yeryüzünde bozgunculuk yapmayın.” Denildiğinde: “Biz sadece ıslah edicileriz.” derler. Dikkat edin! Onlar bozguncuların ta kendileridirler. Lakin farkında değillerdir.”** [4] Allah'ın şeriatı bir tarafa itilip sonra da birtakım insanlar gelerek teşrî (yasama) yapıp bu teşrîyi (yasamayı) insanlara dayatıyorken nasıl (yeryüzü) bozgunculukla dolmasın? Fesadın etkileri bu yasalarla yönetilen beldelerde açıkça görülmektedir.

Dolayısıyla Firavun yeryüzünde fesat (bozgunculuk) çıkaranlardandı. Çünkü Rabbani şeriatı kabul etmemekteydi. Kendisi için oluşturduğu kanunlardan razı oldu. Tıpkı bugünkü tağutlar gibi. (Onlar da) Allah’ın şeriatını kabul etmediler ve kendi nefisleri için kanunlar oluşturdular. Ve sen bu kanunların sokak ve evlerdeki etkisine bakacak olursan, bunların yeryüzünü her yönden ifsad ettiğini görürsün. Öyle ki adamın kendi karısı ve kızı üzerinde yetkisi yok. Çünkü senin de bildiğin üzere Baas sistemine göre kadın özgürdür. Şayet baskı yapılırsa kendisine baskı yapanı şikayet etmek kızın hakkıdır. Bu ister babası, ister kardeşi, isterse de buna benzer kişiler olsun fark etmez.

Kürtlerin bölgelerinde birinci dereceden bir adam, yani baba veya kardeş eğer kızının veya kız kardeşinin evlenmesine karşı çıkarsa ve onu evlenmek istediği kişiyle evlenmekten alıkoyarsa üç sene hapsedilir. Adam hiçbir şey demiyor, sadece karşı çıkıyor. Sadece diyor ki: "Ey kızım bu adam sana uygun değil." Dolayısıyla babanın ve kardeşin, kadının dilediği kişiyle evlenmede bir engel olduğunu ispat etti. Kürtlerin kanununa göre (evlenecek kıza engel olan kardeş veya baba) üç yıl hapsedilir. **“Şüphesiz ki Firavun, yeryüzünde üstünlük tasladı. Oranın halkını gruplara ayırıp onlardan bir bölümünü mustazaflaştırıyor/güçsüzleştiriyor; erkek çocuklarını boğazlayıp, kadınlarını diri bırakıyordu. Çünkü o, bozgunculardandı.”** [5]

Dolayısıyla dünkü Firavun ile bugünkü Firavunların benzer yönü Allah’ın şeriatını bir kenara atıp bu kanunlar ile hükmetmeleridir. Bu kanunlar ise beldeleri de insanları da ifsat etti.

Üçüncü bir benzer yön ise; Firavun kesin bir inançla Allah’ın Nebisi Musa’nın şeriatını almanın yeryüzünde fesat (bozgunculuk) çıkaracağına inanıyordu. Eğer kendi yasasını bırakıp Allah’ın Nebisi Musa’nın şeriatını alırsa, bu şeriatın yeryüzünde fesat (bozgunculuk) çıkaracağına inanıyordu. Allah-u Teâlâ buyurdu ki: **“Firavun dedi ki: “Bırakın beni, Musa’yı öldüreyim. O da Rabbini çağırsın (yardıma). Ben, (Musa’nın) dininizi değiştirmesinden ya da yeryüzünde fesat çıkarmasından korkuyorum.”** [6] Eğer onu ve şeriatını kabul edersek yeryüzünde fesat (bozgunculuk) çıkar. Bu Mısır Firavunu’nun sözüdür.

---

[1] Kasas: 83
[2] Kasas: 4
[3] Kasas: 4
[4] Bakara: 11/12
[5] Kasas: 4
[6] Mü'min: 26

Ancak günümüz Firavunlarına gelince; bunlardan kendisini İslam'a nispet edenler Allah'ın şeriatını bir tarafa atmak istedikleri zaman diyorlar ki: "Yeryüzü henüz Allah'ın şeriatıyla hükmedilmeye hazır halde değil. Nüfusu ve zemini hazır hale getirmemiz gerekiyor. Ondan sonra Allah'ın şeriatını hakim kılarız." Denildiği gibi diplomatik yol Allah'ın şeriatını reddetme konusunda aynı Firavun'un yaptığı gibi. Ve bunların en kötüsü de, diyorlar ki: "Beldelerde beşe, altıya yakın din var. Nasıl Allah'ın şeriatını tatbik edeceğiz? Yezidiye ne yapacağız?! Hristiyana ne yapacağız?! Dürzîye ne yapacağız?! Falana veya falancaya ne yapacağız?! Bunların hepsine nasıl sadece bir din dağıtacağız?!

Dolayısıyla bütün tağutlar şeriat almanın yeryüzünde fesada yol açacağı konusunda Firavun ile ortak görüşteler. Yani Mısır'ın Firavunu ile asrın Firavunları olan bugünkü tağutlar arasındaki bir benzerlik yönü de budur.

Bu dünyadaki halleri. Ancak ahiretteki hallerine gelince; Allah ﷻ tağutlara tabi olan askerler ve vezirler/bakanlar hakkında buyurdu ki: **"Kendisine tabi olunan (dinî ve siyasi liderler) tabi olanlardan teberrî edip uzaklaştıklarında ve azabı gördüklerinde aralarındaki (dostluk, akrabalık, ticari, dinî tüm) bağlar kopmuş olacaktır. Tabi olanlar diyecekler ki: "Keşke bir fırsatımız olsa da, onların bizden teberrî edip uzaklaştığı gibi biz de onlardan teberrî edip uzaklaşabilsek." Bunun gibi Allah pişmanlık vesilesi olan amellerini onlara gösterecek! Ve onlar ateşten çıkacak değillerdir."** [2] Dünyada hatada ortak oldukları gibi ahirette de cezada ortaktırlar. Ve başka bir ayette ise yakinen asker tağuta diyecek ki: **"Ateşin içerisinde karşılıklı suçlamalarda bulunup tartıştıkları zaman, zayıf bırakılmış (mustazaflar), büyüklenen (müstekbirlere) diyecekler ki: "Şüphesiz ki biz, sizin tebaanızdık. Şimdi siz, ateşten bir parçayı bizden savabilir misiniz?""** [3] Yakinen hayır! (savamayacaklardır.)

Bu sözlerimi söylüyorum ve hem kendim için hem de sizin için Allah'tan mağfiret diliyorum. Allah sizi hayırla mükâfatlandırsın ve sizde bereket kılsın.

Dokuzuncu Dersin Sonu

[1] Mü'min: 26
[2] Bakara: 166/167
[3] Mü'min: 47

İtaat Şirki

9. Ders

شرك الطاعة

